

Sygn. akt V GC 453/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna SKOWRON
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Jagiela

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2015 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: A. H. (1)

przeciwko:

1. Międzynarodowy Transport (...) E. M., M. M. w N.,

2. M. M.,

3. E. M.

o zapłatę kwoty 11.360,87 zł oraz

z powództwa wzajemnego:

1. Międzynarodowy Transport (...) Spółka Jawna E. M., M. M. w N.,

2. M. M.,

3 E. M.

przeciwko pozwanemu wzajemnemu A. H. (1)

o zapłatę 5.395,00 zł

I. powództwo główne w całości oddala,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 2.451,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

III. powództwo wzajemne w całości oddala,

IV. zasądza od powodów solidarnych na rzecz pozwanego wzajemnego kwoty 1.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód A. H. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. (...) " (...) wystąpił z pozwem o zapłatę przeciwko pozwanym Międzynarodowy Transport Drogowy i (...) Sp.J. w N. E. M. M. M. oraz przeciwko M. M. i E. M. – jako współnikom spółki jawnej. Powód domagał się **zasądzenia od pozwanych na rzecz powoda kwoty 11.360,87 zł, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23 maja 2013 roku** do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Na żądanie pozwu składały się kwoty: 8.188,00 zł tytułem kosztów magazynowania towaru oraz 3.172,87 zł tytułem przewozu na trasie P.-E..

W uzasadnieniu pozwu, powód wskazał, iż pozwani w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, dnia 25 kwietnia 2013 roku wystawiła na giełdzie transportowej (...), ładunek do przewiezienia z miejscowości R. do miejscowości E. w N.. Powód odpowiedział na zamieszczoną przez pozwanych ofertę i po telefonicznych ustaleniach, podjął się realizacji zadania polegającego na przewozie ładunku w metrach ładunkowych 6,8 m o ciężarze 5 ton, w związku z powyższym drogą elektroniczną otrzymał zlecenie transportowe nr (...) z dnia 25 kwietnia 2013r.

Podał także, że w wykonaniu umowy, dnia 26 kwietnia 2013 r. podstawił pojazd w miejsce załadunku. Wówczas, po dokonaniu załadunku otrzymał informację od swojego kierowcy, że towar do przewiezienia nie jest zgodny z przekazaną mu informacją tzn., że waga towaru wg wystawionego listu przewozowego CMR wynosi 16 t i jest załadowana na 32 paletach. Powód chcąc wyjaśnić zaistniałą sytuację, skontaktował się telefonicznie z osobą wskazaną w ofercie, Panem P. J., który podczas rozmowy stwierdził, że towar jest zgodny ze zleceniem, a palety można piętrować. Powód poinformował rozmówcę, że na samochód został załadowany towar o ciężarze przewyższającym o ponad 50 % tonaż przedstawiony w ofercie oraz o tym, że również ilość metrów ładunkowych jest o wiele większa niż w ofercie, oraz, że nie może zgodzić się na taką sytuację, albowiem jest to niezgodne z umową oraz przepisami o ruchu drogowym. Jak wskazuje dalej powód, Pan P. J., nie widział żadnych przeciwwskazań do wykonania w/w przewozu, zaś powód stwierdził, że w tej sytuacji nie jest w stanie wykonać tego zadania, więc w związku z załadowaniem samochodu właściwie bez jego zgody, zawiadomił on telefonicznie Komendę Miejską Policji w R. o próbie wymuszenia na przewoźniku usługi niezgodnej z prawem. Po interwencji policji, została sporządzona notatka policyjna. W wyniku interwencji, załadowca dokonał korekty wagi towaru na międzynarodowym liście przewozowym CMR, dokonując skreślenia widniejącej wagi 16 ton i wpisał 12 ton, jednak towar znajdował się cały czas w pojeździe w takiej samej ilości jak poprzednio. Towar został rozłożony na całym pojeździe. Jak informuje powód rozłożenie towaru spowodowało, iż nie wystąpiło wspomniane przeciążenie na osiach, ale pozbawiło powoda możliwości doładowania pojazdu, kolejnym ładunkiem, czyniąc ofertę niekorzystną finansowo z punktu widzenia rachunku ekonomicznego.

Powód podniósł, iż aby ograniczyć skutki niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem przez pozwanego, rozładował część ładunku „nadwyżkowego” niezgodnego ze zleceniem przewozowym (...) z dnia 25.04.2013 r. oraz zabezpieczył niniejszy towar na swoim magazynie. Powód dostarczył pozostałą część towaru zgodnie ze zleceniem, zaś o zatrzymaniu części ładunku powód poinformował stronę pozwaną.

W odpowiedzi na pozew **pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości** oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego, wskazując, że powód nie ma podstaw do żądania dodatkowego wynagrodzenia za przewóz ani z tytułu magazynowania rzeczy stanowiących przedmiot przewozu. Pozwani wskazali, że zamieszczenie ogłoszenia na portalu internetowym T. stanowi zaproszenie do podjęcia rokowań, albowiem nie zawiera istotnych postanowień umownych i nie może być pojmowane jako oferta. Jedynie zlecenie transportowe zaakceptowane przez powoda określa treść umowy stron. Wcześniej warunki w nim zawarte zostały ustalone telefonicznie. Podpisanie zlecenia przesłanego e-mailowo wskazuje na akceptację jego postanowień. Pozwany podkreślili, że w zleceniu podano ilość ładunku na 32 palety, składowane na 16 miejscach paletowych (piętrowo). Nadto w liście przewozowym wskazano tonaż – 12 ton, co oznacza, że w braku wpisanych zastrzeżeń, powód zawarł umowę o przewóz towaru o takiej wadze (art. 9 ust. 1 konwencji CMR). Pozwani zarzucili nieudowodnienie przekroczenia norm ładunku w zakresie nacisku na osie pojazdu. Pozwani wskazali, iż towar

zaś winien być przewieziony jednym pojazdem. Nie było podstaw do rozładunku, przewozu innym pojazdem ani żądania zapłaty za przewóz innym transportem. To samo dotyczy braku podstaw naliczenia opłaty za magazynowanie. Potwierdzili dokonania zapłaty umówionego frachtu. Zarzucili, że w przypadku nieakceptowalności warunków ekonomicznych zlecenia, powód winien był nie zawierać umowy, badanie tej kwestii stanowi wyraz należytej staranności powoda jako profesjonalisty.

Ponadto strona pozwana w odpowiedzi na pozew zgłosiła **powództwo wzajemne**, w którym domagała się zasądzenia od pozwanego wzajemnego A. H. (1) na rzecz strony powodowej wzajemnie Międzynarodowy Transport Drogowy i (...) Spółka jawna w N. kwoty 5.395 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia doręczenia pozwu wzajemnego pozwanemu wzajemnie A. H. (1) do dnia zapłaty oraz zasądzenia od powoda (pozwanego wzajemnego) na rzecz pozwanych solidarnie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesu wg norm przepisanych.

Powodowie wzajemni wskazali, iż podstawą do powództwa wzajemnego strony pozwanej (powodowej wzajemnie) stanowi pkt 4 warunków zlecenia transportowego nr (...). Statuuje warunki obciążenia powoda (pozwanego wzajemnie) karą umowną za opóźnienie w wykonaniu zlecenia transportowego. Zgodnie z treścią powyższego zlecenia transportowego, powód (pozwany wzajemnie) zobowiązał się do przewiezienia i rozładunku przewożonego towaru do dnia 30 kwietnia 2013 r., co dokonał – w zakresie 7 ton towaru – dopiero w dniu 13.05.2013 r. (13 dni zwłoki x 150 EUR/dobę). Kara umowna powinna wynosić 1950 EUR, jednak z racji zwłoki w wykonaniu umowy jedynie w części obejmującej 7 t. z umówionych 12 towaru, które miały być przewiezione i rozładowane, roszczenie o zapłatę kary umownej powodowie wzajemni ograniczyli żądanie do kwoty 1300 EUR, według kursu waluty w NBP z dnia 13.05.2013 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obie strony są przedsiębiorcami, prowadzącymi działalność gospodarczą, powód w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, zaś pozwany jako spółka prawa handlowego oraz wspólnicy spółki jawnej, odpowiadających subsydiarnie.

/bezsporne, wyciągi z KRS k.10, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k14./

Dnia 25 kwietnia 2013 r. między stronami została zawarta umowa międzynarodowego przewozu towarów, której warunki zostały określone w zleceniu transportowym nr (...) oraz w treści listu przewozowego. Umowa została zawarta po zapoznaniu się przez powoda z ogłoszeniem na giełdzie transportowej T., gdzie pozwani wskazali: metry ładunkowe 6,8 i ciężar 5 ton. Po dodatkowych telefonicznych ustaleniach P. J. – spedytor pozwanych- podał ilość palet 32 sztuki, podlegających piętrowaniu. Ustalono fracht w wysokości 650 euro.

Dowód: wydruk z ekranu giełdy T. k. 13, zlecenie transportowe bez dopisku ilości palet k. 16 i z dopiskiem ilości palet k. 85, list przewozowy CMR k. 17, zeznania świadka P. J.

Na miejscu załadunku, okazało się, iż umówiony towar nie jest zgodny z treścią zlecenia transportowego. W liście przewozowym CMR zapisano składowanego na 32 paletach (na 16 miejscach paletowych tj. mogących być ułożonymi piętrowo) o wadzie 5 ton. Na pojazd załadowano 32 palety – piętrowo o wadzie 12 ton. Ładunek zajął całą przestrzeń ładowną pojazdu. Kierowca poinformował o powyższym powoda. Powód zawiadomił miejscową Policję. Na polecenie policjanta sprawdzono tonaż ładunku i okazało się, że jest to 12 ton, a nie 16 ton – jak pierwotnie wpisano w liście przewozowym. W tym zakresie dokonano zmiany zapisów listu przewozowego, bez dokonania rozładunku części załadowanego towaru.

Kierowca nie dokonał zapisu w uwagach, że ilość towaru nie odpowiada treści zlecenia transportowego, albo, że umówione wynagrodzenie dotyczyło przewozu 5 ton towaru.

Powód nie złożył oświadczenia o zawarciu umowy pod wpływem błędu co do treści czynności prawnej, nie odstąpił od umowy z przyczyn leżących po stronie zleceniodawcy.

Dowód: zeznania świadka T. B. k. 150 verte-151, list przewozowy CMR k. 17, notatka policyjna k. 135-147, zeznania P. J., wyjaśnienia pozwanych, korespondencja stron k. 19-22

Powód (pozwany wzajemnie) przyjmując list przewozowy, zobowiązał się do przewiezienia towaru w całości w ilości 12 ton składowanego na 32 paletach, ułożonych piętrowo do umówionego miejsca docelowego za wynagrodzeniem w wysokości 650 euro.

Dowód: list przewozowy CMR wystawiony w dniu 26 kwietnia 2013 r. k.17, zlecenie transportowe bez dopisku ilości palet k. 16 i z dopiskiem ilości palet k. 85i 86, 88

Powód (pozwany wzajemnie) rozładował część towaru (7 ton) w siedzibie swojej firmy, zaś część – 5 ton dostarczył w umówione przez strony miejsce w terminie. Wystawił fakturę vat na kwotę 650 euro i otrzymał zapłatę. Z chwilą zapłaty frachtu wszelkie zobowiązania między stronami z tytułu umowy przewozu wygasły.

/bezsporne, Faktura VAT (...) (dot. magazynowania towaru) k. 26, faktura vat nr (...) r. k. 32, potwierdzenie przelewu k. 35

Dnia 13.05.2013 r. powód (pozwany wzajemnie) dostarczył pozostałą część towaru na miejsce pierwotnego wyładunku. Przewóz został wykonany po terminie.

Dowód: list przewozowy CMR wystawiony w dniu 12 maja 2013 r. k 90

W dniu 13.05.2013 r. powód wystawił wobec pozwanych odrębną fakturę vat dotyczącą przewozu wykonanego w dniach 12-13.05.2013 r. w zakresie pozostałej części towaru (o tonażu 7 ton) i fracht samodzielnie określił jako 3.172,87 zł (620 euro, liczone po kursie NBP z dnia 14.05.2013 r.= 4.1606 zł). Pozwani nie uiścili tej należności i odesłali fakturę bez księgowania.

Dowód: faktura nr (...) k. 27 pismo pozwanych k. 29

Powód wystawił również fakturę vat nr (...) na kwotę 8.188,00 zł tytułem magazynowania towaru w okresie 30.04.2013 r. - 12.05.2013 r. (16 dni x 100 euro/dobę). Strony nie zawarły umowy przechowania ani nie wiązały ich inny stosunek prawny, z którego wynikałaby należność pieniężna na rzecz powoda. Brak było podstaw do dokonania przez powoda zatrzymania towaru. Pozwani odmówili zapłaty tej kwoty.

Dowód: faktura nr (...) k. 26, pismo pozwanych k. 29

Powód kierował do pozwanych wezwania do zapłaty, pozwani odmawiali płatności.

Dowód: wezwania do zapłaty i korespondencja stron k. 33, 23-24,

W toku procesu pozwani domagali się zapłaty kwoty 1300 euro tytułem kary umownej, choć nie wystawili wobec powoda noty obciążeniowej z tego tytułu (za opóźnienie w wykonaniu przewozu, w związku z zatrzymaniem części towaru).

/bezsporne/

Sąd zważył co następuje

Powództwo główne oraz powództwo wzajemne nie zasługują na uwzględnienie w całości.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy do rozstrzygnięcia pozostawały następujące kwestie:

1. zakresu obowiązków umownych powoda wynikających z umowy zlecenia transportowego z dnia 25 kwietnia 2013r., nr (...) i listu przewozowego CMR,

2. istnienia podstaw faktycznych i prawnych żądania przez powoda: dodatkowego wynagrodzenia za przewóz załadunku dwoma środkami transportowymi,
3. istnienia podstaw faktycznych i prawnych żądania przez powoda kosztów magazynowania towaru przeznaczonego do przewozu,
4. podstaw faktycznych prawnych żądania zapłaty kary umownej za zwłokę w przewozie części towaru

Na wstępie należy podkreślić iż przedmiotowe roszczenia podlegały ocenie w aspekcie treści Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu towarów (CMR) i protokołu podpisania, sporządzonej w Genewie dnia 19 maja 1956r., w dalszej kolejności, Ustawie z dnia 15 listopada 1984r. - Prawo Przewozowe (Dz. U. 1984 nr 53 poz. 272 ze zm.) oraz Ustawie z dnia 23 kwietnia 1964r., - Kodeks cywilny (Dz. U. 1964 nr 16 poz. 93 ze zm.)

Ad. 1. W ocenie Sądu, roszczenia powoda A. H. (2) były bezpodstawne a to z tego przede wszystkim powodu, iż powód jako podmiot fachowy, trudniący się zawodowo przewozem towarów, zauważając w chwili załadunku, iż istnieje sprzeczność, między towarem mającym być przedmiotem przewozu a wystawionym listem przewozowym, nie zawarł w nim żadnych zastrzeżeń. Pomimo rozbieżności pomiędzy treścią zlecenia transportowego a rzeczywistymi parametrami załadunku nie wpisał informacji o tym do listu przewozowego. Nie dokonał także wpisu w zakresie tego, że umówiony fracht dotyczył towaru o tonażu 5 ton. Co wówczas mogłoby stanowić podstawę do ewentualnej oceny roszczeń powoda albo jako zlecenia dodatkowego albo w oparciu o treść art. 471 kc. W międzynarodowym przewozie towarowym, list przewozowy stanowi dowód zawarcia umowy. W niniejszym przypadku dodatkowym dowodem jej zawarcia jest treść zlecenia transportowego. Skoro zapisy obu dokumentów są rozbieżne co do tonażu ładunku, rozstrzygające są zapisy listu przewozowego. Brak odpowiednich zastrzeżeń (w rubryce 18 listu CMR) powoduje, iż brak jest jakichkolwiek podstaw do weryfikacji twierdzeń powoda A. H. (2). List przewozowy określał wyraźnie, iż przedmiotem przewozu jest 12 ton towaru, rozłożonych na 32 paletach. Zatem sąd musiał uznać, że ustalony fracht – 650 euro dotyczy takich właśnie parametrów ładunku oraz, że powód przyjął ten ładunek do przewozu i zobligowany był go wykonać.

Powód ani nie wpisał zastrzeżeń do listu przewozowego co do wagi i co do wysokości frachtu, ani nie odstąpił od umowy, ani nie złożył oświadczenia o uchyleniu się do skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu co do treści czynności prawnej (art. 84 kc). Zatem winien był wykonać zlecenie transportowe w całości. Tym bardziej, że nie wykazał, aby doszło do przekroczenia norm nacisku na oś w załadowanym pojeździe.

Jak słusznie podniósł pozwany, art. 9. ust. 2 Konwencji CMR wyraźnie stanowi: „W braku przeciwnego dowodu list przewozowy stanowi dowód zawarcia umowy, warunków umowy oraz przyjęcia towaru przez przewoźnika”. Sąd podzielił stanowisko pozwanego, iż jest to domniemanie faktyczne – w zakresie danych zawartych w liście przewozowym. Powód, poprzez zaniechanie dokonania odpowiednich zastrzeżeń, w przypadku braku innych dowodów, pozbawił się możliwości skutecznego kwestionowania prawdziwej wagi ładunku objętego zleceniem transportowym nr (...). Zatem tylko odpowiednie zastrzeżenie w liście przewozowym dałoby podstawę powodowi, do dochodzenia określonych roszczeń np. 471 kc przed sądem wobec pozwanego zaś z racji, przyjęcia przez powoda listu przewozowego in corpore (bez jakichkolwiek zastrzeżeń), brak jest ku temu jakichkolwiek podstaw (sąd na podstawie odpowiedniej wzmianki, mógłby ustalić, w jakim zakresie umówione wykonanie przewozu, odpowiada faktycznie wykonanej usłudze).

Ad. 2 i 3. Powyższe wnioski skutkują przeto przyjęciem, że powód nie ma podstaw prawnych do żądania dodatkowego wynagrodzenia, analogicznie jak przy treści art. 630 kc lub 735 § 2 kc) ani tym bardziej za magazynowanie pojazdu. Nie zostały także wykazane przesłanki z art. 471 kc. Powód mógłby bowiem (przy dokonaniu zastrzeżenia w liście przewozowym) wykazywać, że skoro nie mógł już doładować pojazdu i dla wykonania innego zlecenia transportowego musiał skierować kolejne auto, to poniósł szkodę w tym zakresie oraz mógł wykazywać jej wysokość, związek przyczynowy i inne przesłanki odpowiedzialności kontraktowej dłużnika. Kluczowe zatem było notyfikowanie rozbieżności w liście przewozowym dla dalszego wywodzenia roszczeń przez powoda.

Należy również wskazać, iż powód nie skorzystał także z możliwości uchylenia się od skutków oświadczenia woli pod wpływem błędu (art. 88 kc). Wówczas nie byłby zobligowany do wykonania przewozu w ogóle, a kwestie szkody mógłby dochodzić także na podstawie 471 kc.

Roszczenia powoda, co do przechowania części towaru pozwanego po pierwsze dlatego, że nie zostało wykazane, aby strony zawarły umowę przechowania w oparciu o przepis art. 835 kc. Jak również z tej przyczyny, że skoro powód zobowiązał się do przewiezienia towaru w całości z R. do E. nie mógł samowolnie postanowić o rozdzieleniu w trakcie trasy ładunku nawet w celu zabezpieczenia swoich rzekomych roszczeń. Strony nie zawierały umowy o przechowanie, nie ustanowiły również zastawu. Brak jest także podstaw do uznania prawa zatrzymania por. art. 461 kc, 496-497 kc, skoro powód nie odstąpił od umowy ani nie złożył oświadczenia w trybie art. 88 kc. Jedynie w sytuacji wpisania zastrzeżenia o ustaleniu frachtu co do towaru załadunku 5 ton, mógłby dowodzić okoliczności poniesienia szkody poprzez nienależyte wykonanie zobowiązanie przez pozwanych wyrażające się w niezgodnym z umową załadunkiem towaru, tj., przekraczającym umówiony tonaż. np. tytułem utraconych korzyści z realizacji dwóch przewozów jednym autem, co powód podnosił, lecz nie udowadniał w niniejszym postępowaniu.

Ad. 4 Odnośnie powództwa wzajemnego pozwanego należy stwierdzić, iż domaganie się od powoda zapłaty kary umownej za nieterminowe wykonanie umowy, jest w bezpodstawne. W świetle art. 791 Kodeksu cywilnego, wskutek zapłaty należności przewoźnika i przyjęcia przesyłki bez zastrzeżeń wygasają wszelkie roszczenia przeciwko przewoźnikowi wynikające z umowy przewozu. Nie dotyczy to jednak roszczeń z tytułu niewidocznych uszkodzeń przesyłki, jeżeli odbiorca w ciągu tygodnia od chwili przyjęcia przesyłki zawiadomiło o nich przewoźnika (co w niniejszym przypadku nie miało miejsca. Jak wynika z przytoczonego powyżej artykułu, pozwany wskutek zapłaty powodowi umówionego frachtu – pozbawił się możliwości dochodzenia kary umownej zastrzeżonej w treści umowy zawartej między stronami. W ocenie sądu natomiast § 2 przedmiotowego przepisu nie będzie miał zastosowania. Zarówno stopień winy przewoźnika przy powstawaniu zwłoki oraz stopień winy spedytora, zdaniem sądu niwelują się. Wskutek bowiem naganego zachowania, biorąc pod uwagę staranność zawodową spedytora, powód został wprowadzony w błąd, choć nie umiał tej okoliczności podnieść w liście przewozowym CMR, nie pozostaje to jednak bez oceny sądu. Należy mieć na względzie, że w danych giełdy transportowej, spedytor nie podał on prawdziwych danych załadunku - 12 ton, lecz posługiwał się innymi parametrami mającymi zaciemnić obraz rzeczywistego zakresu zlecenia i nie zmienił tego wskazania w zleceniu transportowym z dopiskiem o ilości palet. Nie jest prawdą, że dla przewoźnika nie ma znaczenia tonaż, albowiem jest to istotne dla zachowania norm nacisku na osie i ciężaru pojazdu jako całości. Z tego też względu należało uznać, że ewentualna szkoda powoda wzajemnego w równym stopniu wynika z jego własnej winy umyślnej.

Mając powyższe względy na uwadze, orzeczono jak w pkt I i III.

Sąd ustalił swoją właściwość miejscową w oparciu o przepisy art. 33 k.p.c. oraz art. 34 k.p.c.

O kosztach procesu powództwa głównego, sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc – zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu – na rzecz pozwanych, którzy wygrali sprawę w tym zakresie. Na koszty poniesione przez pozwanych złożyły się kwota 2400 zł tytułem pojedynczej stawki wynagrodzenia radcy prawnego przy wartości przedmiotu sporu pow. 10.000 zł oraz 34 zł tytułem opłat skarbowych od pełnomocnictw.

Art. 98 kpc również był podstawą orzeczenia o kosztach postępowania w zakresie powództwa wzajemnego. W tym zakresie sprawę wygrał pozwany wzajemny. Skoro pojedyncza stawka wynagrodzenia adwokackiego przy wartości przedmiotu sporu pow. 5000 zł wynosi 1200 zł, to zachodziły podstawy do jej zasądzenia od powodów wzajemnych na rzecz pozwanego wzajemnego. Bez znaczenia pozostaje kwestia wypowiedzenia pełnomocnictwa w toku postępowania.